

[Anker Jørgensen.]

I øvrigt er det også mærkeligt, at hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) er bekymret for dette, for så må han jo kende den skitse, som hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) sagde var en stor hemmelighed, og som man bl. a. af denne grund netop ikke kunne ophøje til lov.

Man har også været inde på — jeg tror også, det var hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), der sagde det — at man skulle kaste et solstrejf ind over et erhverv i vanskeligheder. Det er vel rigtigt, at dette erhverv har store vanskeligheder, men vi er nødt til også at sige til landbruget, at det i stadig større udstrækning må finde udveje for at klare sig selv eller i hvert fald ikke bare klare sig ved at sende regningen videre til folketinget.

Vi er i mit parti, som det er alle bekendt, ikke principielt modstandere af landbrugsstøtte, men der må være en kant, og det er uomtvisteligt, at vi stadig har for mange brug. Jeg nævner disse ting, selv om de ikke konkret har noget med sagen at gøre, fordi det netop af landbrugets organisationer og af regeringen — eller i hvert fald af venstre — er blandet sammen på en måde. Det, der må til, er, at vi må have flere sammenlægninger, vi må have kapital tilvejebragt, som ikke bare konserverer systemet, men tværtimod kan fremme den strukturændring af landbruget, som der er brug for.

Landbruget var ikke tilfreds med mere end 100 mill. kr.; det var det, de fik tilbudt om. Jeg synes nok, det er værd at understrege, at landbruget åbenbart ikke kender grænsen for de krav, det kan tillade sig. Lad mig nævne, at i direkte og indirekte tilskud betaler det danske samfund over 2 milliarder kr. om året til landbruget, og allerede med de nuværende tilskudsordninger ydes der 14.000 kr. i snit til de enkelte danske landbrug. Der er ingen tvivl om, at hovedopgaven er strukturændringer, og det er her, vi må sætte ind.

Jeg mener, at den baggrund, som denne

konflikt og den sag, der nu er til debat her i tinget, har, må gøre det uforståeligt og helt urimeligt for lønmodtagerne at acceptere den løsning, som regeringen har lagt frem. Det vil ikke skabe ro på arbejdsmarkedet. Det vil skabe en betydelig utilfredshed, fordi der ingen sammenhæng, ingen logik, er i det, som regeringen har lagt op til, og det er landbrugets skyld, det er venstres skyld, men det skyldes naturligvis også en regering, der ikke har forstået at koordinere interesserne.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Jeg vil gerne først takke regeringspartiernes ordførere for den tilslutning, de har givet til lovforslaget og til dets enkeltheder. Jeg vil samtidig beklage, at man fra de øvrige partier her i salen ikke har kunnet tilslutte sig forslaget, og mine bemærkninger skal samle sig om nogle synspunkter, der er fremført fra oppositionspartiernes side.

Det er i hvert fald gået klart op for mig, at man fra samtlige oppositionspartiernes side er modstander af det fremsatte lovforslag. Derimod står det mig betydelig mere uklart, om denne modstand, denne venden sig mod lovforslaget, er udtryk for alene, at det er lovforslagets konkrete udformning og enkelte bestemmelser, man ikke kan lide, eller om det samtidig er udtryk for, at man i det hele taget er modstander af, at der gribes ind med henblik på at standse den konflikt, som truer.

Der blev sagt af de forskellige oppositionspartiernes ordførere mange ting, der kunne tyde i den retning, at man var modstander af, at man standsede konflikten, men der blev rigtignok også sagt ting, der tydede i modsat retning, og bortset fra den allersidste deltager i debatten forekom det mig, at sådan omtrent midt i hr. Aksel Larsens tale var det, at overgangen fra mest at være imod til mest at være for, at man dog standsede denne konflikt, indtraf. Jeg vil da gerne give udtryk for håbet om, at der i virkeligheden bag disse ikke meget klare udtalelser til syvende og sidst ligger